

Φύση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσεως θέσεως σταθμεύσεως στη Πυλωτή - Νομή σε αδιάθετη θέση σταθμεύσεως στη Πυλωτή αγωγή ή ασφαλιστικά μέτρα.

Αυτή η παραχώρηση της χρήσης κοινόχρηστου πράγματος σε συγκεκριμένη χωριστή Ιδιοκτησία δημιουργεί περιορισμό της αναγκαστικής συγκυριότητας των λοιπών οροφοκτητών επ' αυτού, με την έννοια ότι οι λοιποί ιδιοκτήτες αποκλείονται από τη χρήση του.

Ο περιορισμός αυτός φέρει το χαρακτήρα δουλείας, χωρίς όμως και να είναι πραγματική δουλεία, με την έννοια των άρθρων 1118 και 1119 του ΑΚ, οπότε και δεν έχουν επ' αυτής εφαρμογή οι γενικές διατάξεις περί πραγματικής δουλείας (άρθρα 1121, 1138 ΑΚ) που προβλέπουν τη σύσταση της με χρησικτησία ή την απόσβεση της με αχρησία, δεσμεύει τους συμβληθέντες, τους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους και εκείνους που προσχώρησαν εκ των υστέρων στη συστατική πράξη της οροφοκτησίας και τον κανονισμό ενώ η μεταβίβαση χωριστής ιδιοκτησίας περιλαμβάνει αυτοδικαίως και το παρεπόμενο δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του χώρου στάθμευσης με τον οποίο συνδέεται.

Εξάλλου ένα άλλο ζήτημα προκύπτει από την νομή που ασκείται επί μιας θέσεως σταθμεύσεως στη Πυλωτή όταν η θέση αυτή είναι αδιάθετη.

Τότε μπορεί να ασκηθεί αναγνωριστική της νομής αγωγή ή ασφαλιστικά μέτρα, που υπάγονται στην υλική αρμοδιότητα του εκάστοτε Ειρηνοδικείου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ.ΑΒΡΑΑΜ